

Cartes

L'educació
pública a Salt

Èlia Llinàs Serradell. veïna de Salt i mare de dues filles en edat escolar.

Potser haureu llegit a la premsa que el passat 17 de maig un grup de famílies vam protagonitzar un petit acte de protesta al ple de l'Ajuntament de la nostra vila. Hi vam mostrar papers amb el text:

#SolucionemJAlaSecundàriaSALT.

És una frase que intenta sintetitzar la situació irregular que s'ha produït en les preinscripcions a secundària per al proper curs, i que crida a la urgència en la recerca de solucions concretes per millorar el sistema educatiu saltenc a tots nivells.

Nosaltres, les famílies, ens hem posat en marxa, ens hem activat en la tasca de buscar les millors accions i portar-les a terme i no ens aturarem. Estem compromesos en la defensa de l'escola pública, tal com ho estan els equips docents de les escoles i instituts. Ara el que reclamem és una implicació real, i que no es demori en el temps, per part de les administracions, tant la local com de la Generalitat de Catalunya. Una implicació que passa per assumir la responsabilitat de la gestió d'allò públic amb l'objectiu d'aconseguir l'excel·lència educativa i de llimar les desigualtats d'oportunitats de l'alumnat mitjançant la tasca de l'escola, a Salt més que enlloc. La complexitat de la situació és enorme (forta segregació escolar entre centres educatius, situacions socioeconòmiques desfavorables de les famílies, inèrcia de funcionament de les administracions, poca implicació ciutadana, prejudicis, racismes latents, etc.) però el futur de la nostra societat està en joc i no podem perdre aquesta oportunitat de canvi.

Les matriculacions són del 13 al 17 de juny, i esperem que l'administració faci gestos que ajudin les famílies a prendre decisions des de la confiança, i no des del ?desengany.

Viciats al mòbil

anna codolar viñolas. llagostera.

Fa una mica més d'un any que perdo un mòbil mensual; per això aquest últim mes he decidit no comprar-ne cap, ja que estava segura que el tornaria a perdre i que al mes de maig no només gastaria la factura del mes, també la del futur mòbil nou.

Ahir, caminant per voreres grises i brutes de Barcelona, vaig posar-me a atrapar mirades perdudes de personetes escampades. Algunes em continuaven la frase i d'altres hi posaven un punt i a part pensant-se que eren punts finals.

He de dir que d'ulls alçats, en veig pocs. Però és que no és només això; sinó que la gent s'amaga els preciosos arcs oculars.

És caminar i veure més parpelles que mirades. Cossos drets i immòbils amb colls arrugats on les úniques peces que treballen són dos dits sense ungles. Perquè ja no importa mossegar-te un nerviosisme per missatges que no s'envien. Ja no importa fer-te malbé. L'aplicació que m'acabo de baixar em podria retocar les quatre ungles que semblen menjades i ja estaria solucionat.

Si us plau, analitza el mòbil i digue'm on és l'imant que ens atrau tant d'aquest aparell. Estic farta de veure gent que no viu amb intensitat l'única vida que té, per «problemes pantallencs».

Només drets?

josep puiggrós gafarot. palamós.

Des que hi ha uns nous partits i que gràcies al malestar provocat per la crisi han accedit al Govern, només sento parlar de drets socials i, per no ser menys i no perdre vots també s'hi han enganxat altres partits que haurien d'ocupar un espai tan necessari com es el centre (si es que de centre encara en queda). També s'hi apunten els mitjans de comunicació, rar és el dia en que no es parla de drets socials: dret a un habitatge digne, dret a uns serveis gratuïts, dret a no patir problemes energètics, dret a ser ocupa, etc. etc. l'únic dret del qual no es parla és el dret a la propietat.

Que no se'm interpreti malament però jo, com a ciutadà de classe mitjana castigada, petit propietari amb una pensió de vergonya (igual que molts) a mi em toquen els deures, els de pagar, faltaria més: el de pagar un IBI, el de pagar un IVA, una renda, un patrimoni, un IRPF i tot tipus de serveis i no ens descuidem d'un impost de Successions, aquest que ens castiga i ens discrimina als catalans de la resta del Estat i el qual encara hi ha algun partit sectari i totalitari que vol augmentar-lo. Per cert jo en la meva vida ja l'he pagat cinc vegades, per tant puc opinar.

Em fa la sensació que la societat alguns volen dividir-la entre els que tenen drets i els que tenim deures, però a mi em van ensenyar que per cada dret hi ha un deure, encara que n'hi ha que volen que se'ns oblidí.

Qui mana a can Ribot, la truja

o el porc

Màrius Viella. La Bisbal d'Empordà.

Ha arribat el moment que aquells antitot, anticapitalisme, i anti tot allò que no hagi eixit de la seva «bíblia» o manera de pensar, em porten a fer bones les opinions que vaig adreçar a tothom, quan Artur Mas no va poder ser investit president, perquè una formació política amb deu escons al Parlament de Catalunya va voler imposar la seva autoritat per poder manipular el govern al so de la seua música, aconseguint que Artur Mas renunciés a la seva investidura, decisió que jo sempre he cregut poc encertada, perquè com ja es veia a venir i vaig pronosticar, el xantatge encara és punyent.

No queda cap més solució, si no ho volem perdre tot, que com més aviat millor es convoquin noves eleccions, i que tots els catalans facin un bon ús del seu vot, que ningú es quedi a casa, a votar tothom i a qui vulgui, però s'ha d'aconseguir que els xantatgistes no tinguin l'oportunitat de continuar vivint de la mamella del Parlament català, sens acceptar cap responsabilitat de govern.

No podem permetre que la feina feta d'una majoria es vegi esmicolada per un criteri antitot, quan tots som conscients de les dificultats, els riscos i entrebancs existents per part de la resta de l'Estat, que obliguen a esbremar més el cervell a tots els que porten la batuta, per avançar sense risc que ens frenin en sec el procés que tants catalans esperem que arribi a bon port.

Totes les concessions que es fan a favor de la CUP són anar en contra del procés i això vol dir que s'afebleix l'independentisme i s'afavoreix Rivera, Girauta i Arrimadas, el pitjor per a Catalunya, després de García Albiol.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2016/06/04/cartes/786790.html?utm_source=rss